בס"ד יום ראשון כ"ג אדר תשפ"ה

אל אחינו בני ישראל נדיבי עם וכל עמך בית ישראל ד' עליהם יחיו.

אוי מה היה לנו. השברנו בהילקח מאתנו האי גברא רבא הרב הגאון המופלא אהרן צבי קרפט זללה"ה,מגדולי האברכים בכולל פוניבז' ובכולל מורשה ודעת. תלמיד חכם מופלג בן עלי' תני ומתני, לאחר מחלה קשה ויסורים גדולים. וחסרה ארעא דישראל גברא רבה והשאיר אחריו אלמנה ועשרה יתומים שהגדול בהם בן י"ז שנה.

הנ"ל עמל בתורה באופן מופלא שלא יאומן כי יסופר והיה שלם בשלשת עמודי העולם תורה ועבודה וגמילות חסדים. וקיים בעצמו פת במלח תאכל וכו', מתוך הסתפקות במועט באופן שלא יאומן כי יסופר. והאלמנה תחי' מסרה נפשה עבור תורתו. וכעת נשארו כספינה בלב ים בלא רב החובל, ובלי מזון ומחי'.

ובלא עזרת הציבור אין להם קיום בדרך הטבע כלל, ד' ירחם.

וכבר כ' הרמב"ם פ"י ממתנו"ע הל"ב וכל ישראל והנלוה עליהם כאחים הם שנאמר בנים אתם לה' אלהיכם ואם לא ירחם האח על האח מי ירחם עליו, ולמי עניי ישראל נושאין עיניהן, הלעכו"ם ששונאין אותן ורודפים אחריהן הא אין עיניהן תלויות אלא לאחיהן עכ"ל. ולזאת החובה היא עלינו שיהי' מזון ומחי' ורווחה לבית הגדול והקדוש הזה. ואין שום היתר לומר כבר נתתי הרבה צדקות ופטור אני, כי "מי ירחם עליהם".

ולכן חוב קדוש על כל הציבור להציב גבול אלמנה ולהעמיד את הבית, ואין שמחה גדולה לקדוש ברוך הוא יותר מלשמח את היתומים. (רמב"ם פ"ב ממגילה הלי"ז). וכל אחד יתן יותר מהרגלו לזכות בזה

וכל הנותן יזכה במדה כנגד מדה לראות שמחה ונחת מכל יוצאי חלציו.

חי' בכל גרמן

ברין דוד פ' ירבינקי

ברוך דוב פובר סקי
ישיבת
פוניבז'
בני ברק קרית הישיבה